

Fra Demos

Brexit har "taget skammen ud af racismen"

EU afstemningen i Storbritannien resulterede i, at 52 % af vælgerne stemte for en udmeldelse af EU, og 48 % stemte for at forblive.

For EU modstandere, som anser EU som et neoliberalistisk projekt i kapitalens tjeneste, som med løndumping og sparekurs har ført til, at store dele af den britiske og europæiske befolkning er havnet i arbejdsløshed og fattigdom, burde vi juble over afstemningsresultatet. Vi burde anse det som den britiske befolknings modstand mod den britiske overklasse og den europæiske unions magtelite.

Men vi jubler ikke - som antiracister er vi bekymrede, for kampagnen viste sig at blive både nationalistisk og racistisk. Det lykkedes for UKIP og de konservative at vende kampagnen mod migrantarbejdere fra Østeuropa og de briter med udenlandske rødder, som i generationer har boet i Storbritannien. Brexit vil kunne få alvorlige konsekvenser for disse befolkningsgrupper.

Den 3.7. udtalte Theresa May, en af de konservatives frontfigurer og den mulige nye leder, at fremtiden for de EU migranter, som bor i Storbritannien, er usikker og skal forhandles i de kommende Brexit drøftelser.

Den 4.7. trådte Nigel Farage tilbage som leder af UKIP. Efter eget udsagn har han fuldført sin mission – at få Storbritannien ud af EU.

UKIPs næste opgave vil være at få EU migranter ud af Storbritannien.

Brexit kampagnens økonomiske bagmand, multimillionæren og grundlæggeren af UKIP, Arron Banks har netop offentliggjort, at han overvejer at støtte op om et nyt politisk parti, som skal være for medlemmer af UKIP, Labour og de konservative.

Uden Arron Banks mange milliarder ville UKIP ikke have haft dén store og dominerende betydning, som deres kampagne fik med dens racistiske og utroværdige argumenter for et Brexit.

EU afstemningen blev til et spørgsmål om immigration

Afstemningen om EU kunne have haft mange politisk relevante emner, hvor Labours leder, Jeremy Corbyn, der tilhører partiets venstrefløj, fagbevægelsen samt den øvrige venstrefløj kunne have spillet en større rolle og talt såvel migranternes som de socialt og økonomisk udsattes sag.

Men det endte i stedet med at blive et opgør mellem to fløje i den konservative lejr, David Cameron som ja-siger - hjulpet af Labours højrefløj Blair og Brown - og Boris Johnson som nej-siger. Nigel Farage og UKIP, hægtede sig på nej-kampagnen og fik held til at lade Brexit handle om polske arbejdere, immigration og flygtninge. Ved en meningsmåling foretaget af Ipsos MORI før den 23. juni, fremstod spørgsmålet om immigration som meget væsentligt.

Ifølge Cas Mudde, forsker i højreekstremisme, blev de sidste uger op til afstemningen totalt domineret af immigrationsspørgsmålet og end ikke Farages vanvittige påstand om, at britiske kvinder var truede af en atombombe af migranternes sexovergreb, kunne røkke ved den offentlige mening.

Selv det forfærdelige mord på en af Labours Parlamentsmedlemmer Jo Cox, begået af en indvandrerfjendsk mand fra den ekstreme højrefløj, kunne ikke få fremmedhadets stemmer til at holde inde og genoverveje deres fremmedfjendske hetz.

"Lexit" - venstrefløjens svar på Brexit.

Left Leave - forkortet Lexit er et projekt, som arbejder for en udmeldelse af EU på venstrefløjens betingelser. Gruppen fik ingen gennemslagskraft, og mange fra Lexit endte med at støtte et ja til EU, da Brexit blev domineret af den nationalistiske og indvandrerfjendske højrefløj.

Trade Unionists Against the EU, som er en lille gruppe under transportarbejderforbundet, TU, bibeholdt deres støtte til Brexit ud fra et klart antikapitalistisk grundlag. Resten af TU og andre fagforbund valgte at støtte en forbliven i EU.

Venstrefløjens og fagbevægelsens fik ikke sat deres aftryk på afstemningen, og mange støttede ifølge den antiracistiske gruppe *Hope not Hate* et ja for at beskytte migrantarbejderne og andre udsatte grupper, som benævnes BAME (forkortelse for black, asian, and minority ethnic).

Hetz og overgreb i kølvandet på afstemningen

Flygtninge- og indvandrerspørgsmålets dominans i kampagnen blev efterfulgt af racistiske overfald og chikane.

På *Institut of Race Relations* hjemmeside kan følgende læses:

Efter i årevis at have bekæmpet racistisk fjendtlighed over for nye grupper af immigranter kan vi starte forfra – værst er, at post - Brexit synes at have taget skammen ud af racismen.

Allerede før EU-afstemningen begyndte, stod det klart, at Brexit - kampagnen ville opmuntre racisterne og tilskynde til vold mod migranter og BAME. Og der har allerede været rapporter om fysiske overgreb og angreb på kulturcentre og butikker. Historien viser, at hvis sådanne fjendtligheder foregår uhindret, kan det hurtigt forvandles til noget meget værre.

Ifølge en national politirapport steg indrapporteringen af chikane og overfald i dagene umiddelbart efter afstemningen med 57 %. Siden er tallet mangedoblet.

Simon Woolley, leder af *Operation Black Vote* kommenterer afstemningen således: "Det er ikke sådan, at fremmedfjendtligheden, som fik indflydelse på, at nej-kampagnen flyttede fokus fra økonomi til immigration, ikke havde eksisteret før. Den findes overalt.

Men den satte scenen for kampagnen; og dem, som havde stået og mumlet på sidelinjen, blev opmuntret til at komme frem og indtage den.

Resultatet er beskidte beskeder til polakkerne og graffitier på offentlige bygninger eller f.eks, at hooligans på et tog i Manchester truer en mand med ordene: Du er en skide

immigrant. Forlad toget. Immigranter skal deporteres. Vi vil have vores land tilbage. Vi vil have vores tog tilbage. Vi vil ud, og vi vil have jer ud.”

I The Independent udtaler en migrantarbejder: ”Fremmedhadet er blevet legitimeret ved denne afstemning. Flertallet af nej-sigerne er ikke racister, men racisterne bruger afstemningen til at bekræfte, at de er flertallet.” Mange migrantarbejdere føler, at de går en usikker fremtid i møde især efter de konservatives udmelding om, at de ikke kan garantere deres fremtidige arbejds- og opholdstilladelse i Storbritannien. Mange ambassader fra EU-lande i Storbritannien beretter om markante stigninger i henvendelser fra EU-borgere, der ønsker at få gjort deres papirer i orden for evt. at skulle rejse tilbage til deres hjemland.

Brexit i internationalt perspektiv

Fra Front National i Frankrig, Frihedspartiet i Holland, Sverigedemokraterne, Dansk Folkeparti, tyske Alternative für Deutschland og græske Gyldent Daggry kom der dagen efter afstemningen lykønskninger til nej-siden.

Brexit har givet dem fornyet energi til at arbejde for exits i deres egne lande. Marine Le Pen citeres i The Guardian for at sige, at Storbritannien har startet en bølge, som ikke kan stoppes. På www.nltimes.nl udtaler Geert Wilders: ”Vi vil bestemme over vores eget land, vores egne penge, vores egne grænser og vores egen immigrationspolitik”. Og i Spiegel siger han, at Holland skal ud af EU og grænserne lukkes for at stoppe islamiseringen.

Giv Europas højrefløj modvind

Der hersker meget stor bekymring fra alle sider i forbindelse med de britiske vælgeres ja til at forlade EU. Der vil, hvis det er op til de højrenationalistiske grupper og partier, komme øget fokus på diskussioner om nationalstat, vestlige værdier og udtræden af internationale konventioner på områder som ligestilling, flygtninge og menneskerettigheder.

Venstrefløjen i Europa må derfor fokusere på baggrunden for den fremmedfrygt, der kan have været afgørende for afstemningsresultatet med Brexit, og drøfte, hvorledes den voksende racisme kan imødegås både i og udenfor Europa.